Р Е Ш Е Н И Е
№ 43992

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12409** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „А1 България“ ЕАД срещу решение № 2672/13.07.2026г., постановено по анд № 7416/2026г. по описа на СРС, 14 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № В-008850/08.04.2026г., издадено от В. Л. С. – АНО за ТО за областите В., Д., Шумен със седалище [населено място] към Комисия за защита на потребителите (КЗП/Комисията), с което на основание чл. 83 ЗАНН вр. чл. 233, ал. 2 и чл. 208 от Закона за защита на потребителите на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 520 евро за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗПП).
С жалбата се поддържа, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Излагат се доводи, че СРС не е обсъдил събраните по делото доказателства и основните възражения на А1, а значителна част от мотивите му възпроизвеждат факти от друг, несвързан казус относно услугата „Mtel Sport M+“, спортни канали, фактура от 25.04.2017г. и промоционален период до 31.03.2017г. По подробно изложените съображения се претендира отмяна на решението на Софийския районен съд, алтернативно делото да се върне за повторно разглеждане на първоинстанционния съд, в случай че се прецени, че не са били изяснени и доказани важни факти и обстоятелства по делото. При условията на евентуалност се прави искане за прилагане на разпоредбата на чл. 28

ЗАНН поради факта, че твърдяното нарушение представлява маловажен случай.
В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Ш., която поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът, редовно призован, в съдебното заседание не се представлява.
Представителят на СГП счита жалбата за основателна и доказана и прави искане за уважаването ѝ.
Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по изложените в същата съображения.
При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК съдът констатира, че решението е недопустимо.
Производството по анд № 7416/2026г. на СРС, 14 с-в, е образувано по жалба на „А1 България“ ЕАД срещу наказателно постановление № В-008850/08.04.2026г., издадено от В. Л. С. – и.д. началник на Териториален отдел за областите В., Д., Шумен със седалище [населено място] към Комисия за защита на потребителите (КЗП/Комисията).
С разпореждане от 22.05.2026 г. СРС е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като е разпоредил да се призоват страните, без да ги индивидуализира. Видно е от приложените списък за призоваване по делото, призовки за заседанията, протоколи от проведените открити съдебни заседания и съобщение за постановеното съдебно решение, че като въззиваема страна е уведомен Териториален отдел за областите В., Д., Шумен със седалище [населено място] при Комисия за защита на потребителите, припознат като административнонаказващ орган.
Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.
Въпросът за правилното конституиране на страните в съдебната фаза на административнонаказателния процес е разрешен по обвързващ съда начин с Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022 г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, т. 1: "Надлежната въззиваема страна при обжалване и протестиране на актовете по чл. 58д, т. 1 - 3 от ЗАНН е наказващият орган".
В настоящия случай това е началникът на Териториален отдел за областите В., Д., Шумен със седалище [населено място] при Комисията за защита на потребителите, който съгласно мотивите на тълкувателния акт е единствено легитимиран да отговаря по оспорването на издаденото от него наказателно постановление. В мотивите на тълкувателното постановление е отразено, че това разрешение кореспондира и с разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс и в частност с чл. 153, ал. 1, определящ кои са страните в съдебния административен процес, а именно: "Страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. ". В случая с изменението на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, предвид спецификата на делата с

административнонаказателен характер по оспорване на актовете с административнонаказателен характер, е предвидено и участието на наказващия орган (съответния административен орган в административнонаказателните производства) и в съдебната фаза по оспорването на такива актове. Това съответства и на разпоредбите, определящи правилата за разпределение на доказателствената тежест и по-конкретно на чл. 170, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, според който: "Административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването.". При участие на наказващия орган и в съдебното производство по оспорване на издаден от него акт се гарантира в по-голяма степен възможността му за защита.
Следователно, в противоречие с процесуалното правило на чл. 61, ал. 1 ЗАНН производството пред СРС е проведено с участието на ненадлежна страна, вместо с това на надлежната въззиваема страна по жалбата срещу постановения акт по чл. 58д, т. 1 ЗАНН. Установеното в хода на касационния съдебен контрол обективно несъответствие между пасивно легитимираната и участвалата по делото пред СРС страна отрича допустимостта на заключителния за съдебното производство акт.
Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК касационният съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Следователно винаги, когато е налице основание за определяне на решението като недопустимо, разпоредбата на чл. 221, ал. 3 АПК е приложима и оправомощава касационната инстанция да го обезсили със съответните правни последици от това. Това важи и за порочното процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение поради участие на ненадлежна страна, което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство.
В тези случаи касационният (административният) съд на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 3 АПК следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него – постановяване на недопустимо съдебно решение. В този смисъл е Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022г. на ВКС и ВАС.
Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на районния съд следва да бъде обезсилено, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, което следва да се проведе с призоваването и участието на надлежните страни.
Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото в настоящото касационно производство.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 2672/13.07.2026г., постановено по анд № 7416/2026г. по описа на СРС, 14 с-в.
ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: